

Josef S k á l a

Delegátům mimořádného sjezdu KSČM dne 23. 10. 2021

Soudružky a soudruzi,

v sobotu 16. 10. proběhla už 47. Pražská teoreticko-politická konference. Na téma KUDY Z NEJHLUBŠÍ KRIZE V DĚJINÁCH STRANY ji pořádaly téměř dvě desítky OV KSČM a Komunistický svaz mládeže. Projev, kterým jsem ji měl tu čest uvést, shrnuje to hlavní, čím jsem připraven se zasadit o obnovu síly a prestiže KSČM. Tady je po pár úpravách, inspirovaných i zmíněnou konferencí:

Dnes se, soudružky a soudruzi, budeme radit na téma, z nějž mrazí. Padla o něm shoda už řadu týdnů před volbami. Tehdy zazněly i obavy, zda nepřeháníme. Výsledek voleb je rozptýlil drasticky. Už nejsme ani parlamentní stranou. To se nám stalo jen za nacistického „protektorátu“. Ochromen, tak jako ještě nikdy, je i život strany. Příliv mladé krve vyschl už téměř úplně. Stovky komunistů volí naše politické soupeře. Ne, název dnešní konference vůbec nepřehání.

Střetem o nápravu byl už IX. a znovu i X. sjezd KSČM. Komunisté, odhodlaní ji prosadit, prohráli o pár hlasů. Odpůrci změny, nazrálé už dávno, neskládají zbraně dodnes. Jakoby ztratili i pud sebezáchovy. Náš sjezd příští sobotu není mimořádný jen proto, že si ho musela vynutit třetina OV KSČM. **Na ostří nože stojí hlavně otázka**, kterou jsme v tak naléhavé poloze nemuseli řešit ještě nikdy: **Smí nás to, co už způsobilo tak nevídané škody, dorazit úplně a vymazat z politické mapy? Nebo to dílo zkázy už konečně dokážeme porazit?**

Nikdo nemá patent na rozum. Nemá ho ani náš **názorový proud, zasazující se o zásadní změnu v politice strany**. Konkrétní **návrhy, kudy z ostudné krize**, nám však upřít nelze. **Razíme je už řadu let**. Postupně je i dál rozvíjíme. Jediné věcné námítky jsme se nedočkali dodnes. Kandidátů do čela strany je skoro jako apoštolů. Do funkce místopředsedů ÚV ještě několikrát víc. Jsem jeden z nich a na dané téma mi to svazuje ruce. K tomu, na čem záleží především, se však snad vyjádřit smím, tím spíš v přísně neosobní poloze:

Kolik z těch, kdo budou v sobotu kandidovat, nabízí skutečnou koncepci změny? Kdo z nich se hlásí aspoň k samotné myšlence změny? Jak se k ní stavěli v době, kdy mohla naše další porážky odvrátit? Jakou změnu lze čekat od lidí zosobňujících politiku, která vedla k seriálu nevídaných bankrotů? Dvojnásob od těch, kdo jejím exponentům pomáhali potlačit odpor, na nějž ve straně narážela?

Ta samá otázka stojí akutně i z jiného úhlu. Smí o tom, kdo nás povede, rozhodovat, kdo se s kým kamarádí a co mu slíbí za své zvolení, i za dnešní mizérie? Nebo už konečně **vyjdeme z nároků, před nimiž strana stojí objektivně – a právě z nich vyvodíme i kritéria výběru lidí do čela?** Teď, kdy už nejsme parlamentní stranou, musí měřit hlavně schopnosti, na nichž závisí obnova našeho společenského vlivu. **Umění oslovit levicovou i nejširší vlasteneckou veřejnost**. Promluvit z duše i těm, kdo k nám ztratili důvěru. A také lidem, kteří se v dnešních poměrech rozčarovali teprve nedávno. Schopnost **násobit okruh našich spojenců** napříč čím dál slibnější opoziční množinou. Získat si **autoritu mezi osobnostmi alternativní scény**, jež mají reálný vliv na veřejné mínění. **Prolamovat tím psychologické bariéry** vůči nám, komunistům. Dokázat **vyhrávat veřejné ideové souboje**. Vracet **marxismu prestiž**

respektovaného světového názoru. Zvládat to znovu **i tam**, kde o **uzlových otázkách** doby debatují **intelektuální špičky**. Nic z toho nejsou abstrakce, s nimiž lze svévolně manipulovat. K dispozici je řada docela přesných indikátorů: počty těch, komu naše vystoupení stojí za pozornost – a poměr i obsah kladných a záporných reakcí publika. A pokud jde o ty negativní, **pak kdo z nás provokuje jen protikomunistickou vzteklinu, neschopnou jediného argumentu – a kdo i masovou kritiku levicové a vlastenecké veřejnosti.**

Váhu směrodatných kritérií dál umocňují **klíčové nároky na naši práci.** Dovolte mi shrnout letmo aspoň ty rozhodující:

„**Atlantická civilizace**“ se hrouští do **krize, nemající srovnání.** Obnažit její **pravou povahu i příčiny** je klíčovou podmínkou našeho úspěchu. **Jen tak lze politiku strany** napříst skutečně **adekvátním směrem.** Dokážeme-li to, náš vliv to znásobí. Pokud ne, vymete nás to z politické scény úplně.

Jsmo **cizím krmelcem a vazalem.** V leccem dokonce víc než za posledních Habsburků. Tím víc nám **cizí kapitál** zkusí **pouštět žilou za krize**, již musí hasit i doma. **O to propracovanější** musí být naše koncepce, jež z toho nabídne **východiska.**

České politice vládne **pátá kolona.** Soutěží v **kolaboraci proti vlastní zemi.** Právě vyhrála volby a bude ovládat všechny mocenské páky. Do temna 90. let nás vrací v zemi vyrabované nadoraz, zbavené zdrojů svébytného rozvoje a škrcené dluhovými oprátkami. Tím ničivější je **dílo zkázy**, které přichází. Hrozí **zmrzačit i životy příštích generací.** **O to údernější politiku**, schopnou dosáhnout **mnohem širších spojení,** to chce z naší strany.

V tom, a ne čemkoli banálnějším, tkví nároky, před nimiž není úniku. **Dnešní stav KSČM** za nimi **žalostně zaostává.** Ve **“volební stranu”** se plíživě měnila už roky. V těch má, jak známo, navrch parlamentní klub. U buržoazních partají to patří k věci. Komunistickou **stranu to tlačí na chvost dění.** Kádrovou práci to vládí **tahanicemi o mandáty, placené buržoazním státem.** Obrostla **chapadly klientelismu.** Členskou základnu potřebuje jen před volbami. Zabývá-li se pak hlavně vlastním provozem, její vina to není. Právě **přerod ve „volební stranu“ nás porážel stále víc i ve volbách.** **Zpackaná „tolerance“ vlády ho dovedla ad absurdum.**

Deformoval i práci ÚV KSČM. **Včasná a věcná diskuse, na co a proč zaměřit naši politiku, se z něj vypařila už téměř úplně.** Pak se to dohánělo i hlasováním per rollam. V časové tísně a s vyloučením každé diskuse. **Na vybranou** bylo jen **z variant,** z nichž **straně neprospěje ani jedna.** Nešlo o otázky, jež se nedaly předvídat. Většina zrála už dlouho. **Chyběla včasná komunistická stanoviska.** To zahrnovalo **před špatnou či ještě horší volbu i nás.** Chtít ji pak po členech ÚV KSČM, navíc během pár hodin, byl trapný alibismus. Vedení strany si jím mylo ruce za svá vlastní selhání.

Sestavovat „stínovou vládu“ si snad už nikdo netroufne. **Tím víc se tvůrcem politiky strany musí stát celý ÚV KSČM.** Tak, aby mu rozborů a návrhů, jež bude mít na pořadu, předkládaly jeho vlastní **tematické komise.** V těch se musí podělit o práci **všichni členové Ústředního výboru.** Spojit tu síly s **komunistickými i sympatizujícími experty** v daném oboru - a také s **mladou krví strany.** Otevřít dveře **dokořán podnětům z celé stranické struktury.** Rázně skoncovat se vším, co komunisty odrazuje od společného hledání. Jedině to **zasype příkop mezi „my a oni“**, štěpící i řady strany, a **obnoví její ideovou a akční jednotu.**

Masovou podporu nám vrátí jen politika, nabízející skutečnou alternativu. Dnes selhává ze všeho nejvíc právě v tom. Místo komunistických stanovisek se snaží „prodat“ to, s čím přišla vláda. **Místo skutečných východisek vábí na zbožná přání. Na koho a jak udeřit, aby se stala reálným cílem, v nich nebývá ani za nehet. Sami tak živíme právě ty iluze, které máme rozbít.** Ukolébavky, že stačí „pár nových košťat“ a zákonů, které už nebudou tak děravé. **Rozčarované voliče tak sami naháníme soupeřům,** majícím větší šanci prodrat se k výkonné moci.

To, na čem závisí úspěch komunistické strany, shrnul už mladý Lenin. Musí být slitinou revoluční teorie a živého hnutí. Teď je však v módě vidět v teorii přítěž. Prý nás „zdržuje od praktických úkolů“ a „hrozí odradit voliče“. Ti, kdo tu hloupost papouškují, si tím leckdy léčí i různé komplexy. **Nám vrátí důstojnost jen politika, ukotvená v marxismu co možná hluboko. Až pak lidem nabídneme víc, než vědí i bez nás.** Teprve pak to nebude banální říkanka o dobru a zlu, ale **mapa třídních zájmů, jejich rozhraní a střetů.** Až díky tomu nebude končit planými nářky, jak málo je spravedlnosti. **Protože lidem zpřehledníme, co kapitalismus už ani neumí a bude umět už jen čím dál hůř. Proč jde o rychle rostoucí impotenci celého systému, a ne jen pár papalášů. Čím vším to hrozí – a jak z toho zazobaná oligarchie chce vybruslit.**

Chybělo nám to už v klidnějších dobách. Tím víc to schází dnes, za rekordní krize. Že „dobře už bylo“ a teď bude hůř, je veřejným tajemstvím. O to víc zmatků panuje na téma příčin. Prodejný „mainstream“ za ně vydává covid, klimatické i jiné změny. V těch jakoby systém byl bez viny. Tou intrikánskou hysterií fixluje alibi lavině zákazů a příkazů, které by jinak narazily. Slabší národy je mají za morové rány, proti nimž není obrany. Silnější - za hvězdnou hodinu psychopatů, jež stačí vyměnit v příštích volbách. Tím snáz to prochází politice, rozkládající samy základy moderní civilizace.

Zvrat je s to nastartovat jen strana, nemající ke kapitalismu sebemenší závazky. Právě k tomu se však nemělo vedení KSČM. Na vlně režimní říkanky, svalující vše na covid, se vezli i mnozí poslanci. O ekonomických zdrojích krize, zrajících dávno před pandemií, nehlesli jedni ani druhí dodnes. Nevoní jim „jen“ nároky, které z nich plynou? Nebo jim chybí i znalosti, opravňující vést a reprezentovat komunisty?

Otázka, o jakou krizi jde, má přitom kardinální význam. Jít skutečně jen o dočasný propad jinak zdravé ekonomiky, pak stačí opravdu dbát výlučně o to, aby nikoho nezahnal do nedůstojné tísně. Bez velkých obav o státní finance, které se zahojí, jen co nákaza opadne. Úplně **jinou politiku vyžaduje krize z „nadvýroby kapitálu“**, jak ji definoval už Marx. V jejím případě má naopak to, kam až naroste **veřejný dluh**, kdo všechno se na jeho účet podloudně zahojí a **komu to spadne na hlavu**, rozhodující význam. Tím méně to smíme vydat napospas pravici, panáčkující jako svatoušek rozpočtové odpovědnosti. Právě my musíme naopak ukázat v celé nahotě, **kdo za tu dluhovou past může – a jak právě z ní plete loupežnickou oprátku** na milióny lidí, tisíce firem i celou naši zemi. Aby je stavěl do latě a beztrestně drancoval, kdykoli se mu zamane.

Tohle však lidem objeví právě jen marxistická teorie. Jedině ta jim umí zpřehlednit, jak **obludná propast** zeje mezi **masou kapitálu a kupní silou lidí, z jejichž práce pochází.** I všechny následky, k nimž to vede, které se navenek jeví jako čísi naschvál či souhra nešťastných okolností. **Jedině ten, kdo je v marxismu „doma“, je s to odhalit i skutečné cíle manévru, jimiž se z krize snaží vylhat a vybruslit ti, kdo ji zavinili.** Jak se jim všechny

ty triky vrací jako bumerang poté, co se chamtivou „globalizací“ zbavili i možností tlumit základní rozpor kapitalismu expanzí na trhy, jimž dosud neporoučeli. Počínaje vývozem výroby za co nejlacinější pracovní silou, měnící v rumišťe i někdejší vitríny amerického průmyslu. Přes vhanění miliónů živitelů rodin do života na riskantní dluh, který udrží dnešní odbyt nad vodou jen za cenu ještě nižší kupní síly už zítra. Až po strategii „plánovaného zastarávání“, tedy „kurvítek“ vestavěných do spotřebních předmětů. Tak, aby se musely kupovat znovu a znovu během 3 -5 let, a ne klidně na celý život.

Ta soutěž zvrhlých vychytávek je skutečně šita na míru psychopatům. Volby či lepší paragrafy na tom změni pramálo. **Psychopaty vynáší do čela sama železná logika kapitalismu.** Drtí i jiné svatostánky, které má na oltáři. Stále víc zisků překlápá v **parazitní rentu.** Nejsou tak ani odměnou za riziko podnikání. **Většina světového kapitálu se množí i zády k lidským potřebám.** V „kasinu“ **finančních trhů,** jež rodí **nulové hodnoty.** Oč větší bank tu bere jen hrstka vyvolených, **tím obludnější** po nich zůstávají **manka.** To **naduté podsvětí** je pak levou zadní „**znárodní**“. Aby je, coby věřitel státní kasy i Evropské unie, **ždívalo z daňových poplatníků i s úroky.**

Páchat to na vlastní riziko, je dávno v exekuci a pod mostem. Chce nám však **poroučet i teď,** kdy se mu **bankrotářské monstrum hroutí.** K tíži všech, kdo krizi neměli čím zavinit, se hojili i pokaždé v minulosti. **Tentokrát nám už nejsou s to ani vládnout postaru.** Dábelská intrika, kterou rozjeli, klame tělem. Pod hesly „zeleného údělu“, boje s pandemií a jiných ušlechtilých cílů. **Vábí na kapitalismus,** co prý už bude **laskavě „inkluzivní“.** Cílem je pravý opak. **Koncentrace zisků i politické moci, jakou dějiny nepamatují.** „Velký reset“, který **většinu ostatních „přesadí“** („to reset“) **do mnohem nuznějšího světa.** S ještě **ohryzanějším pahýlem svobod a práv.**

Ten plán má šanci, jen dokáže-li nás **postavit před hotovou věc.** To proto vypouští i chytlavé horory. Třeba o vakcinaci, mající vyvraždit milionkrát víc lidí, než plynové komory. Aby z těch, kdo to šíří v dobré víře, zesměšnil jako užitečné idioty. A těm, kdo na ty habadůry neskočí, zasel nedůvěru i k alternativním informacím, mířícím k jádru věci. A hlavně aby to, co jim hrozí skutečně a kde se to bere doopravdy, uniklo jedněm i druhým. Vyvést je **z petřínského bludiště může jen pravda o pravé povaze a příčinách krize** – a skutečných záměrech těch, kdo ji „řeší“ teď. A to je pole, na němž nás, komunisty, nemá kdo zastoupit.

Především tady se rozhodne o tom, zda a nakolik obnovíme svou sílu a akční rádius. A to na **dvou klíčových směrech naší ofenzívy.** Prvým je **scénář demokratického východiska z krize.** Zatím se nerýsuje ani v zárodku – vůbec poprvé v dějinách našeho hnutí. Práce na něm musí začít **hned po mimořádném sjezdu.** Tak, aby promluvil z duše co nejširším vrstvám pracujících i dalších vlasteneckých sil. A nabídl jim postup, ježž budou mít pádný důvod aktivně podpořit.

Právě vším, co krize obnažuje až na dřeň, lze dát i odpověď, již dlužíme už trestuhodně dlouho. Tím přesvědčivěji musí zaznít. **Jasná odpověď na otázku, proč jsme právě komunisty teď, v XXI. století, a ne kdesi v mlhavém bezčasí.** Odpověď pojatá tak, **aby šla naproti všem, komu chybí pokroková alternativa.** Kde jinde ji dát, než **v nové redakci Programu KSČM?** Návrh, ležící na stole, to překope od základu. Svě poslání splní jen tehdy, ukáže-li i **konkrétní opěrné body,** na nichž lze **komunistickou ofenzívu založit už za dnešního poměru sil.**

Teprve na tomto základě lze vyrovnat i jiný velký dluh – připravit **ucelenou strategii strany.**

Cestovní mapu, která náš cíl promítne do **postupných kroků, počínaje politikou pro „tady a teď“**. Jen to stranu vyvede ze soutěsky „pragmatismu“, který nás srazil až tam, kde jsme.

Jednu z otázek, již nemohou obejít nový Program ani strategie KSČM, chci aspoň letmo zmínit už zde. Jde o důsledky naší krajně „omezené suverenity“, a tedy i **spojitost národní a sociální emancipace**. Tím větší inspirací jsou Leninovy Teze o národnostní a koloniální otázce – a bravurní politika boje o většinu národa, rozvinutá stranou po okupaci a osvobození. Vše, **co doba dluží demokracii a lidským právům**, dostane **šanci až v mnohem suverénnější zemi. Teprve ta nabídne prostor i průlomům sociálního pokroku**. O to vynalézavěji je třeba už dnes **spojit síly se všemi, kdo mají důvod klást odpor cizímu kapitálu a moci**.

Nadoraz třeba využít hlavně šance, jakou to nabízí poprvé od tunelářského převratu. **Následkům toho, jak moc jsme v cizím područí, lze účinně čelit už jen tak, že to založí i výhonky spravedlivější budoucnosti**. Většině lidí, jež krize zbavila či teprve zbaví obživy, ji nedá zahraniční ani domácí kapitál. **Strategické průlomy, jimiž se vrátíme mezi suverénní hráče světové ekonomiky, jsou už jenom v silách státu**. A tedy **projektů ve veřejném vlastnictví, z jejichž výnosu musí profitovat všichni bez výjimky**. Stále víc budou i šanci, jak přežít, pro seriózní soukromé podnikatele. **Tím širší zázemí se nám nabízí v boji za cíle, bez jejichž prosazení bude mnohem hůř hlavně spoustě pracujících i lidí na zaslouženém odpočinku**. Budou narážet na jezuitské výmluvy a odpor? Tím víc to umožní kompromitovat jejich sabotéry. **A zvyšovat prestiž a vliv strany každým krokem, kterým se postavíme za stěžejní sociální i národní zájem**.

Soudružky a soudruzi.

vím, jaké riskuji výhrady. „Je to dlouhé“, „příliš teoretizující“, „koho to zajímá?“ atd. atp. **Co jiného nás však posune dopředu, než přesné poznání toho, oč jde především – a jasno v otázce, co my s tím?**

Problémů, neřešených včas, se nakupilo mnohem víc. Jejich zevrubný rozbor, ústící v ucelená východiska, by si vyžádal nepoměrně delší prezentaci. Dovolte proto zmínit aspoň některé a jen letmo:

Dějiny mrzačené k nepoznání jsou klíčovou zbraní trojího zadání – snahy o naši izolaci od kriticky naladěné veřejnosti, bagatelizaci třeskutých selhání i zločinů „postkomunismu“ a umlčení odporu proti kolaborantské politice, pošlapávající nosné poselství naší historie. Nastal čas **přejít do přesvědčivé ofenzivy, opřené o sílící rozhořčení nejširší vlastenecké veřejnosti**.

Propad do neparlamentní zóny **omezí náš prosto v médiích**, jimž vládne pátá kolona. Tím víc to třeba **nahradit prostřednictvím těch alternativních**. Vložím do toho i osobní vazby, které v nich mám. Teď, kdy už nebudou nástěnkou těch samých tváří po desítky let, dostanou **novou šanci i Haló noviny**. Budou-li **tribunou mnohem širší alternativy**, domácí i zahraniční, umím si představit podstatně širší publikum. Už devátým rokem vydávám alternativní internetovou revue. Desetitisíce lidí sledují i naše pořady na **TV Petr Bureš**, komunisty z Ústeckého kraje. Obojím bych rád posílil vliv celé strany.

Tím, co komunistům pro práci mezi lidmi chybí nejvíc, jsou včasná a **jasná stanoviska k otázkám v ohnisku veřejného zájmu**. Dopisy členské základně, adresované jednou týdně,

byl dobrý nápad. Točily se však hlavně kolem toho, co se právě šustlo v parlamentu či v zahraničí. Sám bych je soustředil k otázkám, jež kladou sami lidé – a komunistům na ně chybí odpověď.

Práce nad **aktualizací stanov strany** se ne a ne pohnout z místa. Tím víc teď musí vyjít vstříc hlavně dvěma požadavkům. **Zohlednit reálné síly strany**, aniž to z nás udělá baráčnickou frašku. A zakotvit spolehlivé **garance proti přeměně KSČM v čistě „volební“ subjekt**, na jaký by nás rád degradoval panující režim. Teď to chce naopak posílit vše, na čem závisí efekt naší mimoparlamentní práce.

Může být lékařem, kdo tápe v lidské anatomii? Anatomickým atlasem kapitalismu je **marxismus**. Jen s oporou v něm lze rozvíjet **politiku, hodnou našeho názvu a kréda**. Budu-li zvolen, zavazuji se předložit ucelenou koncepci, jež změní **ideově-politickou přípravu stranických kádrů a mladých komunistů v prvořadou součást** naší práce.

Série volebních porážek krátí i naše **finanční zdroje**. Dvojímu zázemí však **nesmí chybět** ani dnes. Jak tomu, které začne koncipovat údernou komunistickou politiku, tak stranické struktury napříč celou zemí, jež pro ni bude získávat lidi. **Škrťformy**, o nichž to bylo v posledních letech, jsou **cestou do pekel**. Strana vlastní **desítky nemovitostí**. Vyžadují i další investice, jejich hodnotu to však nesnižuje. **Nic nás nenutí, abychom se jich chaoticky zbavovali**. Zním způsob, jak **obstarat potřebné provozní prostředky, aniž o svůj majetek přijdeme**. Jsem připraven ho straně nabídnout tak, aby vyloučil i každou „malou domů“.

Lhát do kapsy si už nesmíme, ani pokud jde o **reálný stav a síly samotné strany**. Chce to pravdivou, naprosto **neúprosnou inventuru**. Jen ta nám ukáže, **kdo i dnes může politicky pracovat** se vším všudy. Teprve na tomto základě lze odpovědně měnit i všechny **organizační struktury**. Co možná **podle specifických podmínek a možností** každého kraje i okresu. I zvolená řešení se tak mohou navzájem lišit velice výrazně. Vyhovět však musí i našemu **závazku vůči komunistům**, kteří zasvětili **straně své síly po desítky let** a teď už je aktivní práce nad jejich síly.

Znásobit třeba naši **iniciativu a akční rádius v organizacích a hnutích, oponujících asociální a protinárodní politice**. Zvlášť naléhavé je to směrem k **odborovým centrálám a svazům s masovou členskou základnou a markantním vlivem**. Oč víc doba houstne, tím vynalézavěji se musíme **rozkročit napříč co nejširším spektrem**, prokazujícím **vůli k odporu**. A krok za krokem stmelovat **politický blok**, který si bude brát slovo jménem **dosud mlčící většiny**.

To vše i další žhavé priority se sbíhá hlavně do tří naléhavých úkolů:

- **Zpracovat a předložit nejbližšímu plénu ÚV KSČM akční postup strany do XI. sjezdu. Jako co možná konkrétní plán, jak předejít rozpadu stranické struktury a zahájit obnovu úderné komunistické politiky.**
- **Neprodleně začít stranu připravovat na velké sociálně-ekonomické i politické otřesy, hrozící už během několika málo měsíců. Obstát na rozcestích, jaké nás čeká i tentokrát, je rozhodujícím závazkem komunistické strany.**
- **Vyvést přípravy na komunální volby v příštím roce z vyježděných kolejí, které se nám krutě mstí. Promítnout obrat v politice strany už v této volební kampani.**

Znám spoustu komunistů, odhodlaných se o to zasadit ze všech sil. Rozhodnout, které zvolit do vedení strany, je na Vás, soudružky a soudruzi. Budu se přimlouvat i za naše mladší tváře, prokazující vůli a schopnosti razit skutečně komunistickou politiku. Tak, aby potřebná generační obměna dostala spolehlivé základy, a už brzy tak netahala z klobouku.

Získám-li většinovou podporu, rád bych Vám přislíbil i něco navíc – velice produktivní spolupráci s osobnostmi kalibru **Oskara Krejčího, Jana Kellera, Lenky Procházkové, Radima Valenčíka, Michala Macháčka, Petra Hampla, Zdeňka Zbořila, Petera Staňka, Marka Hrubce, Jana Schneidera, Jaroslava Šulce, Petra Saka, Stanislava Novotného, Stanislavy Kučerové, Marie Neudörflové, Pavla Kalendy, Marka Obrtela, Petra Žantovského, Ivana Vyskočila** a mnoha dalších. Jsme blízcí kolegové a většinou i osobní přátelé. Bude to obohacovat poznání i argumentaci celé strany. A prorážet cestu k našim novým stoupencům a vlivným spojencům.

Uspěje pouze jednotná strana? Přirozeně. Když se tím zaštiťují viníci našich porážek, zní to jako nejapný žert. „Vítěz bere vše“ je metodou, na niž vsadili právě oni. Zavázal jsem se, že se k ní nesnížím, už na X. sjezdu KSČM. Chci Vás o tom ujistit i dnes. **Jednotu strany obnoví jen politika, která už nebude prohrávat. Dáte-li jí tu šanci, stojí o každého, kdo jí nehodí klacky pod nohy.**